

haabe, at han vil [finde, at Betjentenes Krav om at faa fast Ansættelse er berettiget. De kan i Virkeligheden ikke være tjente med at blive ved at arbejde paa den nuværende Maade, og det vil ogsaa let til syvende og sidst ende med, at den højtærede Justitsminister slet ingen Reservebetjente kan faa. Under de nuværende Forhold paa det private Arbejdsmarked bliver det nemlig ikke let for Straffeanstalten at blive ved at faa Reservebetjente til en Løn af 3 Kr. 75 Øre daglig.

Rørdam: I den Traktat, der er afsluttet mellem Regeringen og de Forenede Stater om en eventuel Afstaaelse af Dansk Vestindien, er der en Passus, som jeg har glædet mig meget over, nemlig den, at Amerika vil anerkende Danmarks Højhedsret over hele Grønland. Jeg vil gerne her sige et Par Ord om Grønland. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har udtalt sig noget om det, og jeg kan fuldstændig give ham min Tilslutning. Jeg er maaske det eneste Medlem af den danske Rigsdag, der personlig har besøgt Grønland. Det ligger ganske vist nogle Aar tilbage, men den Gang havde jeg Lejlighed til at se en stor Del af Kolonierne deroppe, og det er gaaet mig, som det er gaaet de fleste, der har været i Grønland, at de senere bevarer stor Kærlighed til og stor Interesse for Landet. Jeg har siden den Tid søgt at følge med i de grønlandske Forhold. Disse er i mange Henseender ret udviklede. Der staar to Partier overfor hinanden, som har meget forskellige Opfattelser af, hvad der bør gøres. Det ene Parti mener, at Grønland bør bevares i den nuværende Tilstand, og at der overhovedet ikke maa røres ved noget deroppe; i hvert Fald kun saa lidt som muligt. Man siger fra den Side, at hvis der røres for meget ved Grønland, risikerer man, at Befolkningen, som hovedsagelig lever af Sælhundefangst, gaar til Grunde. Man hævder, at hele denne uhyre lange Kyst kun kan bebos, hvis der findes en Befolkning, der kan drive Fangsten paa den Maade, hvorpaa den er drevet gennem Aarhundreder, ved Hjælp af Kajakker. Hele deres Eksistens er i Virkeligheden baseret paa Sælhundefangsten, paastaar man; af Sælen laver de Klæder, Kajakker, til Dels Teltene og deres Baade, og det Tran, de faar, bruger de til Opvarmning o. s. v. Men andre, som har besøgt Grønland, og som interesserer sig for Landet, mener, at der kunde gøres overordentlig meget deroppe, og at hele Styrelsen skulde lægges

om. Saa kunde Grønland blive ikke alene til noget ganske andet for Grønlænderne, men ogsaa blive af overordentlig stor Værdi for Danmark.

I Modsætning til Vestindien er Grønland en ældgammel nordisk Koloni. Det er en bekendt Sag, at det er ca. 1,000 Aar siden, at Erik den Røde opdagede Grønland, og at Grønland den Gang var en meget stor, blomstrende nordisk Koloni. Det fortælles i Sagaerne, at der fandtes 300 Gaarde, 12 Kirker, 2 Klostre, 1 Domkirke og 1 Bispedømme. Der levede ca. 8,000 Nordboere, væsentlig af Agerbrug og Fiskeri. Rigtigheden heraf er til Dels blevet bekræftet gennem de Undersøgelser, Daniel Brun har foretaget over de gamle Nordbopladsder deroppe. Han har paavist og fundet næsten alle de gamle Tun, hvor Nordboerne har levet, og Ruinerne af deres Gaarde, saaledes at det kan ses, at der i hvert Fald har levet et stort Antal Mennesker. Disse levede væsentlig kun paa to Steder: Godthaabsfjorden og Igalikofjorden. Naar man ser, at der kunde leve saa mange Mennesker i dette lille afsondrede Distrikt, er der ingen Tvivl om, at der kunde leve mange, mange flere Mennesker paa det uhyre Areal, Grønland omfatter.

Naar jeg har slaaet til Lyd for her, at der burde gøres noget, er det, fordi vi i Tide skulde drage Omsorg for, at det ikke gaar med Grønland, som det er gaaet med adskillige af vore andre Besiddelser. Man har jo set, at den berømte Grønlandsforsker, Admiral Peary, allerede har slaaet til Lyd for, at Traktaten ikke burde anerkendes, og at Amerika burde gøre sine Interesser gældende i Grønland, og at der var store Muligheder deroppe. Hvor meget der er om disse Muligheder, som fra forskellig Side fremhæves, er det naturligvis ikke godt at sige. Nogle hævder, at der i Grønland er lige saa store Muligheder som i Alaska, men andre mener, at de ikke er saa store. Nu har man i den senere Tid f. Eks. givet sig til at grave Kulgruber paa Spitzbergen, og det viser sig, at der findes uhyre Kulrigdomme. Der er ingen Tvivl om — det er ganske notorisk —, at der ogsaa paa Grønland er uhyre Kulrigdomme. Paa forskellige Øer, som f. Eks. Discoøen, findes store Kullejer, og Kullene paa Grønland er endda langt bedre end de islandske og færøske Kul, idet de grønlandske Kullejer er en Jordperiode ældre. Naturligvis kan man sige, at i et Land, der er saa vanskeligt at besejle, og hvor